

Sygn. akt III Ca 1328/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko T. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 17 grudnia 2015 r., sygn. akt II C 1973/14

oddala apelację.

SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Ca 1328/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 17 grudnia 2015 r., sygn. akt II C 1973/14 Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanego T. S. na rzecz powódki (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1162 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 18 maja 2011 r. oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 61,76 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany dokonał zakupu pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) w dniu 9 marca 2011 roku. Poprzedni właściciel pojazdu B. N. zawarł w dniu 17 maja 2010 roku z powodem umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, dotyczącej pojazdu marki M. (...) nr rej. (...). Pozwany zawarł z powódką aneks do umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z poprzednim właścicielem pojazdu, dzięki czemu umowa ubezpieczenia obowiązywała do dnia 17 maja 2011 roku. Po zakończeniu okresu obowiązywania umowy (w dniu 17 maja 2011 roku) pozwany nie dokonał wypowiedzenia zawartej z powodem umowy ubezpieczenia, uległa ona zatem automatycznie przedłużeniu na kolejny rok. Kolejna umowa ubezpieczenia OC obejmowała okres od dnia 18 maja 2011 roku do dnia 17 maja 2012 roku, a jako przedmiot ubezpieczenia został wskazany pojazd marki M. (...) o nr rej. (...). Wysokość składki wynosiła 1.162 zł.

Powyższy wyrok zaskarżył w terminie w całości pozwany zarzucając mu:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

(Dz. U. 2003 r. nr 124 poz. 1152) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sytuacji gdy stan faktyczny w sprawie nie został w pełni ustalony;

- naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 207 § 6 k.p.c., art. 227, oraz art. 233 §1 k.p.c. poprzez niepominięcie spóźnionych twierdzeń i dowodów powoda, dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób dowolny, Anie swobodny oraz uznanie, iż powód wykazał swoje roszczenie zarówno co do zasady jak i co do wysokości;

- naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego a to art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że powód sprostał ciężarowi dowodowemu, wykazując swe roszczenie co do zasady i co do wysokości.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż powód wskazał dopiero w piśmie z dnia 6.05.2015 r., iż do zawarcia umowy OC doszło przez zaniechanie, co uznać należy za spóźnione. Ponadto zdaniem pozwanego zarzut prekluzji dowodowej zasadny jest także w odniesieniu do dowodu z raportu umowa z bazy archiwalnej. W dalszej kolejności pozwany wskazuje, iż nie miał możliwości zapoznania się z tym pismem pozwanego, a uchybienie to może stanowić o pozbawieniu strony prawa do obrony swych praw. Ostatecznie pozwany zakwestionował, iż powód udowodnił roszczenie, twierdząc, iż złożone dokumenty są w tej kwestii niewystarczające, oraz podnosząc, iż błędnie Sąd uznał, iż to pozwany nie poddał się obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c., podczas gdy to powód temu obowiązkowi uchybił.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy, gdyż znajduje uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach i odpowiada prawu materialnemu. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne i przyjmuje je za własne.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przepisów proceduralnych, które to miałyby doprowadzić do nieprawidłowego ustalenia przez Sąd stanu faktycznego, stwierdzić należy, że zarzuty te są niezasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pismo z dnia 23.02.2015 r., którego załącznik stanowi „raport umowa z bazy archiwalnej” stanowi wykonanie zobowiązania Sądu (zarządzenie z dnia 25.11.2014 r., wysłane 11.02.2015 r.), w którym zobowiązano pełnomocnika powoda do złożenia ewentualnych dalszych pism procesowych w sprawie w terminie 14 dni, celem wyjaśnienia spornych okoliczności, pod rygorem zwrotu późniejszych pism i pominięcia spóźnionych twierdzeń i dowodów, a zatem nieuzasadniony pozostaje w tym zakresie zarzut pozwanego dotyczący prekluzji dowodowej. Co więcej brak jest również podstaw do wywodzenia, iż pozwany został pozbawiony możliwości obrony swoich praw, skoro po złożeniu tego pisma odbyły się trzy rozprawy, a Sąd zobowiązał pozwanego do złożenia dokumentu, potwierdzającego tezy pozwanego, iż nie doszło do przedłużenia kwestionowanej umowy i pozwany tego zobowiązania nie wykonał.

Odnosząc się do zarzutu wartości dowodowej złożonych przez powoda dokumentów w kontekście udowodnienia przez powoda podstawy roszczenia wskazać należy, iż wywody pozwanego w tym zakresie również pozostają nieuzasadnione, w kontekście twierdzeń samego pozwanego. Pozwany nie kwestionował bowiem, iż umowa OC obowiązywała strony w okresie bezpośrednio poprzedzającym okres będący podstawą pozwu, a odnosząc się do umowy ubezpieczenia OC za okres objęty żądaniem pozwu pozwany wskazał, iż nie dysponuje już dokumentem wypowiedzającym umowę z dnia 17.05.2011 r., z uwagi na upływ czasu (pismo k. 78).

Także zarzuty naruszeń prawa materialnego są nieskuteczne. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. Skoro zatem bezspornym jest, iż w okresie poprzedzającym okres objęty pozwem tj. w okresie od 18 maja 2010 roku do dnia 17 maja 2011 roku pozwanego jako właściciela pojazdu M. (...) nr rej. (...) łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z (...) S.A., i pozwany zgodnie z regułami rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.), nie wykazał, iż wypowiedział umowę ubezpieczenia (pozwany sam przyznał, że nie posiada dokumentu wypowiedzającego umowę), a powód zaprzeczył, że kiedykolwiek taki dokument otrzymał, to trafnie Sąd I instancji uznał, iż na podstawie art. 28 ust. 1 cytowanej ustawy doszło do milczącego przedłużenia umowy, a w konsekwencji roszczenie powoda było uzasadnione.

W konsekwencji Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako nieuzasadnioną.

SSO Magdalena Balion - Hajduk